
Od Redakcji

Studia Theologica Varsaviensia 9/2, 3-4

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OD REDAKCJI

Numer niniejszy odstępuje od przyjętej w naszym piśmie kolejności prezentowania artykułów. Na czele umieszczamy dwie rozprawy nawiązujące do obchodzonej w minionym roku stuletniej rocznicy otwarcia Soboru Watykańskiego I. Pragnęliśmy, by nasz udział w jubileuszu nie miał jedynie charakteru wspomnienia, ale stanowił realny wkład do lepszego poznania historii dokumentów Vaticanum I i do oceny dorobku poprzedniego Soboru z perspektywy naszego pokolenia, ludzi żyjących po Soborze Watykańskim II. Jesteśmy przekonani, że oba artykuły: ks. mgra W. Łydki i ks. dra hab. E. Tomaszewskiego spełniają dobrze to zadanie. Przynoszą one wiele materiału historycznego a ponadto dokonują oceny dorobku eklezjologicznego sprzed stu laty w sposób ukazujący wiele perspektyw na przyszłość i powiązań z naszą epoką, a nawet z teologią jutra.

Temat eklezjologiczny podejmuje inaczej, gdyż z kompetencją egzegety i teologa biblijnego, ks. prof. dr J. Stępień. „Izrael Boży” w ujęciu św. Pawła jawi się jako otwarty w eschatyczną przyszłość Lud Boży.

Warszawska szkoła apologetyczna zaznacza ostro swoją obecność i swe stanowisko najpierw w artykule jej twórcy, ks. prof. dra W. Kwiatkowskiego, polemizującego gorąco z tendencjami żywymi obecnie w teologii zachodniej, aby apologetykę traktować teologicznie i rozumieć w odnowiony sposób jako teologię fundamentalną, a następnie w artykule ks. dra hab. W. Hładowskiego, który podejmuje bardzo dyskusyjny, ale zarazem fundamentalny dla szkoły warszawskiej problem weryfikacji empirycznej w apologetyce.

Teologię dogmatyczną z wyraźnym profilem posoborowym reprezentuje artykuł ks. dra E. Ozorowskiego, który podejmuje rzadko u nas poruszany, lecz ważny temat „communio sanctorum”.

Artykuł ks. doc. dra hab. L. Kucy stanowi przejście między dotychczasową tematyką numeru a zagadnieniami teologii praktycznej, dotyczy bowiem antropologii chrześcijańskiej jako problemu. Problem ten rozwiązuje autor w duchu uznania jego ważności eklezjologicznej i pastoralnej na gruncie dialogu między teologią a filozofią współczesną.

Dwa ostatnie artykuły przedstawiają po raz pierwszy w naszym piśmie naukowy dorobek muzykologów. Ks. dr hab. J. Piikulik zajmuje się polską średniowieczną liturgią franciszkańską, oczywiście z punktu widzenia muzykologa, a ks. mgr H. Piwoński, z tegoż punktu widzenia, liturgią paschalną miechowskich Bożogrobców.

Zawartość numeru dopełniają materiały dotyczące eklezjologii w Polsce i problematyki odnowy kaznodziejstwa.

Dział sprawozdań i recenzji stanowią: relacja z Kursu Homiletyczno-katechetycznego w ATK (1970), wnikliwe omówienie przez ks. prof. dra H. Wycza wskiego książki pt. Kościół w Polsce oraz szczegółowa informacja ks. mgra Z. Ziółkowskiego o wydanym pod auspicjami Konferencji Episkopatu Włoskiego dziele, dotyczącym odnowy katechetycznej.

Zeszyt zamyka kronika Akademii Teologii Katolickiej opracowana przez ks. mgra A. Lewka.